

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 1142/40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 125611/2019
Sp.zn.:KUOK/60242/2019/OSKPP/685

V Olomouci dne 6. prosince 2019

Počet listů: 3
Počet příloh: 0
Počet listů/svazků příloh: 0
Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková
Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), t a k t o:

[redacted]
(dále jen „obviněný“),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť neoznámil záměr provádět stavební činnost

[redacted]
kolem vily [redacted] (výkop hloubky 80 cm, v šířce cca 80 cm) ve 2. pololetí 2018, které jsou územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Za tento přestupek se obviněnému ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 2 000 Kč, slovy: dvatisíce korun českých.

Obviněnému se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku** dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, **ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol [redacted] variabilní symbol [redacted].

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen „správní orgán“) byl Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Olomouci upozorněn dopisem ze dne 10. 6. 2019, že na pozemcích [redacted] proběhly hloubicí práce těžkou technikou. Lokalita se nalézá na území s archeologickými nálezy a v ochranném pásmu městské památkové rezervace Olomouc. Podle archeologických dokladů a konkrétních zjištění se na uvedené ploše nalézají minové a náslechové chodby Hlavní hraniční říšské pevnosti Olomouc, datované do 18. a 19. století. Úmysl, ani vlastní výkopové práce nebyly vlastníky oznámeny Archeologickému ústavu AV ČR v Brně. Vlastník objektu byl na vzniklou situaci upozorněn doporučeným dopisem ze dne 11. 4. 2019, který byl poštou vrácen jako nevyzvednutý.

Dle sdělení Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 13. 6. 2019 č.j. SMOL/166199/2019/OPP/Tom byla ke stavebním úpravám domu [redacted] v Olomouci vydána 2 závazná stanoviska, která tento odbor připojil k uvedenému sdělení.

Závazným stanoviskem ze dne 25. 3. 2018 č.j. SMOL082892/2018/OPP/Ka Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče připustil z hlediska zájmů státní památkové péče realizaci opravy plotu [redacted] v Olomouci. Závazným stanoviskem ze dne 29. 3. 2018 č.j. SMOL/079160/2018/OPP/Ka Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče připustil z hlediska zájmů státní památkové péče realizaci opravy fasád [redacted] v Olomouci dle předložené žádosti a dokumentace – návrh stavby, březen 2018, kterou vypracoval [redacted], Olomouc.

Z projektové dokumentace -Technická zpráva bylo zjištěno, že výše uvedená vila je založena cca 80 cm pod úrovní terénu. Dle bodu 9.4. na straně 8 budou provedeny výkopy do úrovně základové spáry. Pod terénem bude izolace 1 vrstvá. Drenáž – bod 9.5., str. 9 – dno výkopu bude vyrovnáno spádovaným betonovým podkladem. Výšky budou upraveny podle hloubky základů (uložení dna vždy nad úrovní základové spáry).

K žádosti správního orgánu ze dne 11. 6. 2019 č.j. KUOK 60256/2019 sdělil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., dopisem ze dne 12. 6. 2019, č.j. ARÚB/3200/19 DS, že mu výše uvedená stavba oznámena nebyla. Stavebník tedy nesplnil oznamovací povinnost dle ust. § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., současně upozornil, že výše uvedená stavba se uskuteční na území s archeologickými nálezy I. kategorie, tzn., že se v místě stavby již archeologické nálezy a situace vyskytují a nadále vyskytovat budou. Toto území je chráněno jako veřejný zájem podle zvláštních právních předpisů. Na tomto území s archeologickými nálezy I. kategorie musí v případě provádění zemních prací proběhnout záchranný archeologický výzkum.

Opatřením ze dne 1. 10. 2019 č.j. KUOK 102861/2019 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se měl dopustit tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a zahájil stavební činnost na pozemcích [redacted], aniž by byla splněna oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky a na 16. 10. 2019 v 9:00 hodin nařídil ve věci ústní jednání. Obviněný se z tohoto jednání telefonicky omluvil a navrhl ke zjištění rozsahu prací na předmětných pozemcích správnímu orgánu provést šetření na místě samém. Správní orgán jeho žádosti vyhověl. Ohledání, o kterém byl pořízen protokol, proběhlo 18. 10. 2019 od 9:00 hodin.

Na místě samém bylo zjištěno, že stavební činnost na pozemcích [redacted] v provedení výkopu pro svislou izolaci kolem celého obvodu [redacted] (hloubky 80 cm, v šířce cca 80 cm) ve 2.

pololetí 2018. Obviněný do protokolu o ohledání uvedl, že nevěděl o povinnosti oznámit stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky ani ho na tuto skutečnost nikdo neupozornil. Kdyby tuto skutečnost věděl, sám by povinnost splnil. Jeho cílem bylo vrátit vilu do původní podoby, tak jak byla postavena v roce [REDAKCE]. O této stavební činnosti jeho manželka nevěděla. V případě další stavební činnosti samozřejmě svou zákonnou povinnost splní. Dále uvedl, že žádné nálezy nenašli a minové chodby nenarušili. Na místě samém bylo dále zjištěno, že kolem plotu vedle domu [REDAKCE] byly zasazeny tisíce a za domem směrem k parku stromy. Tato činnost není činností stavební.

Neoznámením stavební činnosti na pozemcích [REDAKCE] a to provedení výkopu pro svislou izolaci kolem [REDAKCE] (hloubky 80 cm, v šířce cca 80 cm) ve 2. pololetí 2018, které jsou územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky a neumožněním zde provedení záchranného archeologického výzkumu, vznikla škoda na území s archeologickými nálezy.

Škoda byla vyčíslena Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Olomouci dne 23. 10. 2019 pod č.j. NPÚ-391/83766/2019 ve výši nákladů na provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčených pozemcích a to ve výši 21 756 Kč bez DPH. Tyto náklady odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvížení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 1000 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se v případě předmětných částí pozemků nejedná o exponovaný areál z důvodů značného narušení recentními terénními zásahy, zvolil NPÚ částku 700 Kč/1 m³. Při rozměrech odtěžené plochy 38,85 m², průměrné hloubce výkopu 0,80 m činí kubatura 31,08 m³, celkové náklady na výzkum tak činí 21 756 Kč bez DPH.

Opatřením ze dne 6. 11. 2019 č.j. KUOK 115140/2019 dal správní orgán obviněnému možnost před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 20. 11. 2019. Této možnosti obviněný nevyužil.

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Cílem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu před zničením archeologických situací stavební nebo jinou činností.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky jako stavebník záměr provádět stavební činnost na pozemcích [REDAKCE] a to provedení výkopu pro svislou izolaci kolem vily [REDAKCE]

(hloubky 80 cm, v šířce cca 80 cm) ve 2. pololetí 2018, které jsou územím s archeologickými nálezy.

Skutečnost, že obviněný nesplnil uvedenou oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla činnost prováděna, je územím s archeologickými nálezy potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 12. 6. 2019 č.j. ARÚB/3200/19 Ds. Archeologický ústav dále uvedl, že se jedná o území s archeologickými nálezy I. kategorie, kde musí v případě provádění zemních prací proběhnout záchranný archeologický výzkum.

Obviněný nepopřel, že neoznámil svůj záměr provádět stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie ČR, když do protokolu z ohledání dne 18. 10. 2019 uvedl, že nevěděl o povinnosti oznámit stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky ani ho na tuto skutečnost nikdo neupozornil. Kdyby tuto skutečnost věděl, sám by povinnost splnil.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou činnost bylo ohroženo, resp. znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na předmětných pozemcích, přestože se jedná o území s archeologickými nálezy.

Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Nesplněním uvedené oznamovací povinnosti naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti. Při posouzení způsobu zavinění správní orgán vycházel z vyjádření obviněného do protokolu z ohledání dne 18. 10. 2019, kdy uvedl, že nevěděl o povinnosti oznámit stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky ani ho na tuto skutečnost nikdo neupozornil. Kdyby tuto skutečnost věděl, sám by povinnost splnil. V případě další stavební činnosti samozřejmě svou zákonnou povinnost splní.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nedbalost nevědomou, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Protože obviněný předem neoznámil záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnil provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněného o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a uvedl, že nevěděl o povinnosti oznámit stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky ani ho na tuto skutečnost nikdo neupozornil. Kdyby tuto skutečnost věděl, sám by povinnost splnil. V případě další stavební činnosti samozřejmě svou zákonnou povinnost splní.

Současně však musel správní orgán přihlídnout ke skutečnosti, že v daném území se archeologické situace vyskytují a bylo tak znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu.

Pokutu ve stanovené výši považuje správní orgán za přiměřenou i vzhledem k požadavku přiměřenosti správního trestání z hlediska nároků na její represivní a odrazující charakter.

Dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdržel:

[Redacted signature area]